

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369986448/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

er Venstre. Derimod kan det jo nok være, at adskillige Venstrepolitikere kan komme til Fadet, naar de i rette Øjeblik falder fra og viser sig som de velsindede Højremænd, de i Virkeligheden er. Kan de krybe til Korset uden at miste Valgkredsen — saa kan det saamænd gjerne være, at de om en fem eller ti Aar kryber sig til en Taburet. Men de drikker sig ikke dertil: der skal baade slides og ventes».

Margretes Ansigt blev mørkt. Igen fem, ti Aar. Og hvem blev saa muligvis de sejrende — de, der kunde falde fra uden at miste Valgkredsen. Hvis *Provinserne* havde regnet Johan mellem den Art Folk, havde han ikke talt saaledes. Altsaa, Johan var slet ikke med, begreb slet ikke, hvad Vej der førte til Maalet. Maalet, han kendte det jo ikke engang.

Saa mørkt var hendes Ansigt, at *Provinserne* blev bange for, han havde fornærmet hende. Han tilføjede forskrækket:

»De misforstaar mig da ikke, Frue! Der gives de Folk, som aldrig vil slaa af, og som føler Lykke i den daglige Opposition, ved hvilken Jordbunden beredes for Fremtiden. Deres Mand for Eksempel. Han er saadan en Apostel, der

forkynder Fremtidens Evangelium. Og hvad de andre angaar, saa kan det saamænd ogsaa hænde, at de aldrig bliver Konger i Danmark, selv om de venter nok saa længe.»

Margrete svarede smilende:

»Hvor kan De tro, at jeg misforstod Dem! Jeg tænker kun paa de mange, der venter sig Sejren snart. Min Mand han strider — for Stridens egen Skyld.»

Og hun saa' hen paa Johan med et kærligt Blik, der vandt *Provinsernes* Hjærte, medens hun i sin Sjæl følte en flammende Vrede mod den Taabe, der øjensynligt slet ikke forstod, hvad Striden drejede sig om, men lod sig narre af de klogere Folk. Og selv hun — det følte hun godt — manglede altfor meget baade Kundskab og Erfaring til en fuld Forstaaelse af Politikens Kærne. Journalisten her var vel ganske nem at faa Besked af, men man kunde jo straks se paa ham, at han hørte til de Resignerede. I hvert Fald som Allieret kunde han ikke bruges, et fattigt og indflydelsesløst Menneske.

Men det ringede paany, og Døren aabnedes for Mathilde og Tage.